

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 56: Forslag til lov om ændring af lov om beskatning ved dødsfald (dødsboskatteoven). (Successionsadgang til fonde og foreninger m.v. med almenvelgørende formål).

Af Sonja Albrink (CD) m.fl.

(Fremsat 22/10 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Birte Weiss):

Skatteministeren har ordet, hvis han er til stede?

Det er han nu. Nu indtager skatteministeren talerstolen.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg beklager.

Lad mig med det samme understrege, at jeg har stor respekt for den samfundsgavnige indsats, som de almenvelgørende foreninger yder. Derfor har jeg som udgangspunkt også sympati for de tanker, der ligger bag CD's forslag. Det er imidlertid også mit job som skatteminister at se de skattemæssige regler i en større sammenhæng.

Jeg vil gerne slå fast, at beskatningen af almenvelgørende foreninger ikke er skærpet; tværtimod er beskatningen så lempelig, som det er muligt. Foreninger betaler ikke skat, de betaler heller ikke afgift ved arv. Det har regeringen ingen planer om at ændre.

Essensen af dette lovforslag kan i virkeligheden sammenfattes i ét spørgsmål: Er det en god idé, at man kan testamentere penge, som skal betales i skat, til en almenvelgørende forening?

Det var en upågtet og utilsigtet mulighed efter tidligere regler. Det var en følge af en generel lovgivning, der havde og stadig har et helt andet formål, nemlig at lette generationsskiftet.

Reglerne gør det muligt at udskyde beskatningen, når en erhvervsvirksomhed overdrages til næste generation. Til gengæld overtager næste generation den udskudte skat. Der er altså tale om, at skattebetalingen udskydes, ikke om, at staten giver afkald på skatten.

Hvis en almenvelgørende forening har overtaget den udskudte skat, bliver der imidlertid reelt tale om et skatteafkald, fordi foreningen ikke betaler skat. Hertil kommer, at det set i

forhold til de almennyttige foreninger var helt tilfældigt, hvornår man kunne testamentere sin skyldige skat til en almennyttig forening, og hvornår skatten skulle betales på sædvanlig vis.

CD's forslag er at gennemføre dette tilfældige regelsæt for de almennyttige foreninger og hermed opretholde reglerne for dem, de aldrig har været tiltænkt, og ikke som skatteudskydelse, men som en ret tilfældig skatteeftergivelse.

Må jeg opholde mig lidt ved tilfældighederne i virkningen, hvis vi vedtager CD's forslag: Arver en almennyttig forening f.eks. en fast ejendom, er der i sagens natur ingen beskatning, såfremt arvelader ville være skattefri af en fortjeneste ved salg.

Er der derimod tale om en erhvervs ejendom, der er anvendt i afdødes virksomhed, opstår en del af de tilfældige virkninger. Er der tale om en afskrivningsberettiget ejendom, kan man testamentere sin skattebesparelse, som man har opnået ved at foretage de store afskrivninger. Man kan også testamentere den skat, man skulle betale af værdiforøgelsen ifølge ejendomsavancebeskatningsloven. Er der derimod tale om en udlejningsejendom med boliger, skal skatten af værdiforøgelsen betales af boet, når ejendommen overdrages.

Tilsvarende tilfældighed vil forslaget medføre, såfremt det testamenterede beløb består af børsnoterede aktier. Her ville den udskudte skat af de første 113.300 kr. i 1999 skulle betales af dødsboet. Om der skal betales skat af resten, afhænger af, om den testamenterede aktiepost udgør mindst 1 pct. af den samlede aktiekapital.

Er det tilfældet, kan man forære den skat, man skulle have betalt, til en almennyttig organisation. Udgør den testamenterede aktiepost derimod ikke mindst 1 pct. af den samlede aktiekapital, skal der betales normal skat af aktiefortjenesten.

Overordnet disse i denne sammenhæng tilfældige regler gælder dog, at dødsboer med aktiver på op til 1,3 mio. kr. eller nettoformuer på op til ca. 1 mio. kr. er skattefri. Herudover skal der i sagens natur være en skattepligtig fortjeneste på de aktier, som foreningen arver.

Alle disse regler giver god mening i relation til generationsskifte, men virker tilfældigt i relation til almenvelgørende foreningers modtagelse af arv.

Dertil kommer, at forslaget også vil påvirke fordelingen af dødsboets aktiver mellem arvinger. Er der flere arvinger til et bo, og er en al-